

[Thestrup.]

kræves, og jeg beder regeringen overveje sagen, således at vi eventuelt kan behandle den nærmere i et samråd i finansudvalget.

Skræppenborg-Nielsen: I modsætning til tidligere år har man vel lov til at sige, at det har været en forholdsvis let opgave, en helt ny fornemmelse i alt fald, her i folketinget at være en slags ordfører for vel det vigtigste lovforslag, der fremsættes her i tinget, nemlig finanslovsforslaget, idet vi, der prøver på at være ordførere, jo på grund af det så pludseligt udskrævede valg så at sige slap for den førstebehandling af finanslovsforslaget, som vi plejer at have. Hermed være ikke sagt, at der i de forløbne måneder efter valget ikke har været diskuteret finanslov, finanspolitik, kasseoverskud og mange andre ting, for det har der jo, men blot ikke af os, der sædvanligvis har denne opgave, og det er der nok ingen af os der har haft særlig meget imod, vel snarere det modsatte, fordi vi af erfaring ved, hvad det koster os af arbejde.

Jeg agter her ved denne tredjebehandling af finanslovsforslaget for finansåret 1967-68 i det store og hele ikke at gentage, hvad der fra mit partis side allerede er sagt om lovforslaget i anden forbindelse, men kan naturligvis ikke undgå at fremkomme med nogle ganske få bemærkninger. Allerførst: af den oversigt over statsbudgettet for årene 1966-67 og 1967-68, som vi forleden modtog fra finansministeriet, fremgår det som tidligere nævnt adskillige gange her i folketinget, at man påregner et kasseoverskud på blot 166 mill. kr. for det finansår, der tager sin begyndelse den 1. april i år. Nu er det vistnok sådan, at næsten ligegyldigt hvilket kasseoverskud en finansminister regner med, så vil det almindeligvis blive kritiseret enten af det ene eller det andet parti her i salen. Er et påregnet eller anslået kasseoverskud for stort, ja, så er det naturligvis galt, og er det for lille eller man regner med, det er for lille, ja, så er det også galt. Nu ved jeg meget vel, at et kasseoverskud på blot 166 mill. kr. ikke er noget stort kasseoverskud. På den anden side er det min opfattelse, at når statsregnskabet for 1967-68 engang er afsluttet, vil det nok vise sig, at det kasseoverskud, man i dag opererer med,

vil være noget større af mange forskellige grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her. Jeg kender det jo fra kommunerne, hvordan man mange gange budgetterer med balance, og så er der jo næsten altid et betydeligt overskud, når kommuneregnskabet er afsluttet.

Dernæst: det har egentlig forbavset mig, ja, forundret mig, at ikke et eneste af de partier, der sædvanligvis i deres agitation ude i landet og også her i folketinget, hvor de taler og taler om besparelser på statsbudgettet, rent konkret, hvad den afgivne tillægsbetænkning så tydeligt afslører, har været i stand til at stille blot ét eneste ændringsforslag om besparelser på dette års finanslovsforslag. Det eneste parti her i folketinget, der i årevis har stillet forslag om besparelser, besparelser, så det batter, er socialistisk folkeparti, idet vi som hidtil har stemt og fortsat agter at stemme imod samtlige bevillinger til militære formål. Også her i dag agter vi at stemme imod den forhøjelse af Danmarks bidrag til NATO på 870.000 kr., der er kommet til siden finanslovsforslagets andenbehandling, og skulle det ærede medlem hr. Bernhard Baunsgaard, der forleden syntes at være modstander af disse dødssyge militærudgifter, have lyst til at øve sig og stemme imod denne NATO-bevilling sammen med os, så er lejligheden der nu, og det ærede medlem er meget velkommen dertil.

Lad mig til slut gentage, hvad jeg forleden dag gav udtryk for her i tinget: at det forlig, der forleden blev indgået mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, er et forlig, der alene drejer sig om rent indrepolitiske anliggender, og at socialistisk folkepartis hidtil værende holdning og stilling til Danmarks militær- og udenrigspolitik er helt og aldeles uforandret.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen nævnte før, at fra hans partis side i finansudvalget skulle der ikke mangle kontrol med statens udgifter. Jeg er ganske enig med ham heri; jeg tror, at det ikke alene er de socialdemokratiske medlemmer af finansudvalget, der har den opfattelse, jeg tror, at vi alle uanset parti i finansudvalget på dette område som på så mange andre områder meget gerne vil trække på samme hammel.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen